

KUKKA

02 / 2008

Helkkari

Pääkirjoitukset ovat usein sisällysluettelon muunnelmia tai puolusteluja lehden toimituksellisille valinnoille. Sisällysluettelo on tuossa oikealla.

Paras tapa välttää katkeroitumista on tehdä, mitä haluaa. Kukan toimitus on tuskin katkerana. Paitsi ehkä se yksi, jonka juttua ei julkaistu.

Ihmiset lukevat mielellään ihmisistä, joita nyppii jokin, mutta ovat mielellään sellaisten ihmisten seurassa, joita ei nyppi mikään.

Ensimmäisenä puolusteltiin sitä, että Kukka 2/08 vähät välittää kohderyhmästään Athenesta, sillä lehden sisältö ei ole lainkaan athenekeskeinen. Eihän kukaan nyt jaksa jotain athenediipadaaba länkytystä jatkuvasti suoltaa, kun "athenelaisten" (helkkari mikä sana toikin) yhteiset insideläpätkin on niin paskoja. Varsinkin se "Athene anam" -juttu, jota EI VAIN SAADA haudattua. Oman vuosikurssin Club Avara -aiheiset sitsilaulutkin on kohtuu väsynyttä läppää. Voitaisko siis keksiä jotain uutta ja parempaa jo? Tai ees uutta? Vaikka lähestyvän juhlavuoden kunniaksi.

Toisena sitten puolusteltiin sitä, että on aika paljon kirosanoja noissa otsikoissa tällä kertaa. Ja tietysti äskeistä.

Loppumattomalla rakkaudella,

Päätoimittaja
Juho Ojala

Sisällysluettelo

- 1 Vittu mitä paskaa
- 2 Ihan oikeesti nyt jumalauta
- 3 TTK - masentava läksynpönttöytilaitos?
- 4 Enemmän harvoille tai vähemmän kaikille
- 5 Opintojen tulorajat on kierrettävissä
- 6 Naama tyhmässä virneessä
- 7 Vähän hitaita jätkiä
- 8 Avoin kirje Pelastakaa lapset ry:lle
- 9 Innovaatioyliopisto gone wrong
- 10 Haluun mun aivot takaisin

Kukka - kesänumero 2/2008

Informaatioverkostojen kiltta Athenen kiltalehti

Painopaikka: Valopaino Oy

Painos: 100 kappaletta

Päätoimittaja: Juho Ojala

Taitto: Vesa Luusua

Kuvitus: Vesa Luusua

Valokuvat: Vesa Luusua, Juhani Mykkänen, Elli

Pyykkö, Lauri Vanhala

Toimittajat: Juhani Mykkänen, Eero Martela,

Elli Pyykkö, Markus Heimonen, Airi Lampinen,

Pekka Pulli, Hilikka Pöhönen

Vittu mitä paskaa

Juhani Mykkänen

Alepa pelleilee jogurttien- sa hinnoilla.

Taas opiskelijoita kustaan silmään. Otaniemen Alepasa myydään herkullisia Perinteinen-jogurtteja. Ingmanin 150 gramman purkki maksoi vielä pari vuotta sitten 17 senttiä. Sitten homma karkasi. Hinta nousi yhtäkkiä 33 senttiin. 94 prosentin korotus. Huhtikuun alussa hinta sentään tipahti ja jäi 25 senttiin.

Alepan geneerinen työntekijä, kuka täällä vastaa asioista?

Vaikka minä. Olen apulaismyymäläpäällikkö.

Miten Perinteinen-jogurtin hinta voi pompata ensin yli 90 prosenttia ja sitten laskea neljänneksellä?

Niin montakos niitä 17 sentin purkkeja menee euroon...

Noin kuusi. Ahaa. Eli niitä meni kuusi, 33 sentin purkkeja kolme ja nyt näitä 25 sentin purkkeja neljä.

Sellaista euroajattelustako tässä on kyse?

En osaa sanoa. Nythän oli tämä hintojennousu vuodenvaihteessa. Elintarvikeala

nosti taksojaan.

Jaa, minulta on mennyt ohi.

Ehkä se nosti sitä jogurtinkin hintaa sinne 33 senttiin. Meidän ei täällä kaupassa näitä hintoja määrätä.

Kukas sitten?

Alepa-ketju.

Ahaa. Mikä teidän nimenne muuten on?

En saa paljastaa.

HOK-Elannon markettien toimialajohtaja Veli-Matti

Liimatainen, mistä Alepan jogurttisähälys juontaa?

Hinnat heilahtelevat sen mukaan, mitä tuotetta käytetään milloinkin näkyvästi markkinoinnissa. Välillä se on Valiota, välillä Ingmania.

Onko tässä ajateltu, että opiskelijat eivät huomaa, kun halvan tuotteen hinta kaksinkertaistetaan?

Ei tietenkään.

Mikä on naisen paikka?

Paavo Pulkkinen,
Laajalampi

– Kotona. Naiset ovat pilanneet
maailman.

Ihan oikeesti nyt jumalauta

Juhani Mykkänen

Tällä sivulla on kaksi taustakuva
Athenen kiltahuoneen tietokoneilta.
Niille on nyt naurettu tarpeeksi.

Kukka selvitti,
keitä kuvissa on.

“Naiset ovat
pilanneet
maailman.”

HELSINKI

Ihan oikeesti nyt jumalauta

Paavo Pulkkinen, Mikkelin Lehdestä repäistyn Paavo Pulkkinen kuvan yhteydessä lukee Laajalampi. Sellainen löytyy sekä Mikkelistä että Oulusta. Yhteensä Paavo Pulkkisia on näissä kaupungeissa toistakymmentä. Kukka soitti sille, joka pitää Mikkelissä luomutilaa.

Internetissä kiertää kuva, jossa paikallislehti kysyy laajalampelaaiselta Paavo Pulkkiselta, mikä on naisen paikka. Paavon vastaus on: "Kotona. Naiset ovat pilanneet maailman."
(Pulkkinen saa naurukohtauksen.)

Laajalampi on Mikkelissä. Paavo Pulkkinen, oletteko lehden haastateltu?

En ole.

Allekirjoitatteko väitteen naisen paikasta?

En todellakaan! Minulla on nytkin vieressä ihana 4-vuotias tytär, joka ei ole pilannut maailmaa vaan päinvastoin parantanut sitä huomattavasti.

Missä naisen paikka mielestänne on?

Nyt taidat etsiä sopivaa one-lineria. Latteasti sanottuna se on siinä, minne hän sen haluaa itse määritellä.

Pidätte luomutilaa. Mitä meidän kaupunkilaisnuorten pitäisi tietää maanviljelystä?

Tässä on osattava enemmän kuin missään muussa ammatissa. Välillä on oltava metallimies ja välillä sähkömies, kirvesmies, koneenkorjaaja tai jopa maanviljelijä. Etäisyydet ovat pitkiä ja apua ei saa.

"Välillä on oltava metallimies ja välillä sähkömies, kirvesmies..."

"Minulla on nytkin vieressä ihana 4-vuotias tytär, joka ei ole pilannut maailmaa"

Ilari Kaarela, Espoo

Kukka selvitti, että Hel Looks -pukeutumis-sivustolta koostetussa Helsinki-kuvassa esiintyy espoolainen Ilari Kaarela.

“ryhmäpukeutumista ei voi sanoa persoonalliseksi”

Ilari, ihan oikeesti nyt jumalauta. Niin?

Tuleeko jotain mieleen tuosta virkkeestä? Ei mitään.

Esiinnyt Helsinki-aiheisessa motivaatiojulisteeissa, jossa on kaksi muuta omaperäisesti pukeutunutta henkilöä.

Nyt muistuu. Mulle on sama mitä ihmiset ajattelee siitä mitä mulla on päällä. Huvitti ajatus, että joku on keskittynyt ja valinnut sieltä kuvat ja tehnyt sen kollaasin. Kiva että on reagoinut.

Mitä pidät kahden muun henkilön pukeutumisesta?

Mä tunnenkin sen toisen pojan, sillä on hauska tyyli. Ne tytöt on teinejä, sen huomaa.

Ryhmäpukeutumista ei voi sanoa persoonalliseksi. Se vaan osoittaa kuulumista johonkin ryhmään, mikä on mielenkiintoista mutta ei luovaa.

Millaisia terveisiä haluat lähettää julisteen tekijälle?

Jatka samaan malliin.

TKK - masentava läksynpäänttöslaitos?

Juho Ojala

TKK:lla luetaan läksyjä, ja se on ilmeisesti kaikille ok.

Kun Helsingin yliopiston rehtori **Ilkka Niiniluoto** käsitteli akateemista vapautta avajaispuheessaan 10.9.2004, hän otti esille Snellmannin uhkakuvan yliopiston "alentamisesta" kouluksi, jossa akateemisen opiskelun "elävä henki" ei voi toteutua. Snellman mainitsi varoittavana esimerkkinä Saksan julkiset yliopistot, joita hän piti masentavina läksynpäänttöslaitoksina.

TKK:lla suurella osalla kursseja on erilaisia pakollisia harjoitustehtäviä. Usein niitä on joka viikolle. Lisäksi monella kurssilla törmää pakollisiin luentopäiväkirjoihin ja jotkut kurssit kehtaavat puhua jopa suoraan kotitehtävistä eli läksyistä. Opiskelemmeko siis Snellmannin halveksumassa läksynpäänttöslaitoksessa, jossa akateemisen opiskelun elävä henki ei toteudu?

Kukka kysyi TKK:n vararehtori **Kalevi Ekmanilta** kommenttia asiaan. Ekman katsoo, että akateeminen vapaus käsittää vain sen, että mikään ulkopuolinen taho ei määrää tai painosta yliopistoa. Hänen mukaansa akateeminen vapaus ei siten estä yliopistoa asettamasta "mitä erilaisempia" pelisääntöjä, kuten pakollisia luentopäiväkirjoja. Vertailun vuoksi voidaan todeta, että Niiniluoto katsoi puheessaan esimerkiksi ahtaiden putkitutkintojen olevan ristiriidassa akateemisen vapauden kanssa.

“akateeminen vapaus käsittää vain sen, että mikään ulkopuolinen taho ei määrää tai painosta yliopistoa”

Kuva: Steven S.

Ekmanin mukaan opetuksen toteuttamisesta ei ole annettu erityisiä ohjeita. Perinne toimii ohjenuorana ja suunta on kohti monimuotoisempia menetelmiä. TKK on linjannut, että opettajiksi pyritään saamaan parhaat tarjolla olevat ja heille annetaan vapaus järjestää opetus parhaalla mahdollisella tavalla taitojensa mukaan. Lisäksi opettajat saavat opetukseen sparrausta TKK:n Opiskelun ja opetuksen tuki-yksiköltä. Vaikka menetelmiä kehitetäänkin, haluaa Ekman korostaa, että oppiminen vaatii varmasti aikaa ja työtä.

“ihmisistä pitää saada järjellisellä tehokkuudella se outputti”

Infolainen opintojensa loppuvaiheessa oleva **Matti Parviainen** katsoo asiaa pragmaattisesti. Hänen mukaansa TKK:lla oppilasmateriaali ei ole välttämättä kovin tasokasta tai motivoitunutta. TKK:lla on tietyt tavoitteet, ja "ihmisistä pitää saada järjellisellä tehokkuudella se outputti". Yliopistolla suurimman osan kursseista voi suorittaa pelkällä tentillä. Tämä ei olisi Parviaisen mukaan TKK:lla tarkoituksenmukaista. TKK:n oppisisällöt sisältävät paljon muutakin kuin mitä voidaan mitata tenteillä, ja "tällöin on syytä käyttää muitakin suoritusmuotoja". TKK:n Helsingin Yliopistoa vähäisem-

män akateemisen vapauden voisi siis ajatella oikeuttaa oppisisältöjen eroavaisuudella.

Suoritusmuodot eivät kuitenkaan aina vaikuta olevan oppisisältöjen pohjalta perusteltuja. Miksi kurssilla, jonka tentti kattaa koko kurssin sisällön, on tentin lisäksi pakollisia luentopäiväkirjoja? Eikös se nyt ole ihan vain holhoamista? Holhoamista voidaan tietenkin perustella oppilasmateriaalin tasottomuudella tai huonolla motivaatiolla. Mutta onko TKK silloin edes yliopisto vai yliopistoksi naamioitu AMK?

Parviaisen mukaan olisi hyvä olla voimakkaampi jako harjoitustyökursseihin ja teoriakursseihin. Olisi siis selvä ero, onko jokin kurssi tenttiluonteinen vai ei. Ajatus tuntuu toimivalta, tällöin tenttiluonteisten kurssien päälle ei niin helposti liimattaisi huonosti perusteltuja harjoitustehtäviä. Näin ei muodostuisi monimutkaisia ja hankalasti suoritettavissa olevia sekasikiökursseja.

Infolla opiskellut Grafki Groupiksi itseään kutsunut kaveriporukka suoritti suuren osan kursseista poikkeuksellisen suurella vapaudella. He kehittävät omia projekteja korvaamaan kursseja, tekivät huolelliset suunnitelmat, ja esittivät ne professoreille. Hyväksyntä tuli. Esimerkki on rohkaiseva. Ehkäpä vapaus on TKK:llakin "out there", mutta sen näkeminen on vaikeaa ja siihen tarttuminen vaatii omaa erityistä aktiivisuutta, jota vapaa opiskelu muutenkin vaatii.

**Kaveriporukka
kehitti omia
projekteja
korvaamaan
kursseja**

**onko TKK silloin
edes yliopisto vai
yliopistoksi naa-
mioitu AMK?**

Enemmän harvoille tai vähemmän kaikille

Airi Lampinen

Useiden ihmisten samanaikainen läsnäolo Facebookissa ei ole lainkaan niin ongelmatonta, kuin miltä se tuntuu.

Facebookissa ja muilla vastaavilla sivustoilla syntyy sosiaalisesti mielenkiintoinen tilanne: erilaiset ryhmät, joihin sivuston käyttäjä kuuluu, ovat läsnä yhtä aikaa, samassa kontekstissa. Vanhat peruskouluaikeiden luokkatoverit ovat Facebookissa yhdessä tämänhetkisten opiskelu- ja työkavereiden kanssa. Toisaalta samalle sivulle sovitaan myös sijainnista riippumatta – verkostoon mahduttavat niin entisen kotikaupungin asukkaat, nykyiset naapurit kuin ulkomaiset ystävätkin. Joissain tapauksissa käyttäjän statuspäivityksiä seuraa samanaikaisesti äiti, pomo ja poikaystävä. Mutta mitä tämä kaikki oikein tarkoittaa?

Tutkimushenkilöni eivät olleet juurikaan kohdanneet rinnakkaisesta läsnäolosta seuranneita jännitteitä tai konflikteja. He olivat kuitenkin tietoisia sivuston mahdollistamasta rinnakkaisesta läsnäolosta. Joitakin asia oli mietityttänyt. Näytääköhän tämä sisäpiirivitsi muiden silmissä epäkorrektilta tai oudolta? Ehkä paras jättää

“Facebook vähentää ihmisten mahdollisuutta uusiutua uuteen ympäristöön tullessa, koska he jäävät kiinni vanhojen Facebookissa läsnä olevien tuttaviansa odotusten muodostamiin kahleisiin”
-Juho Ojala

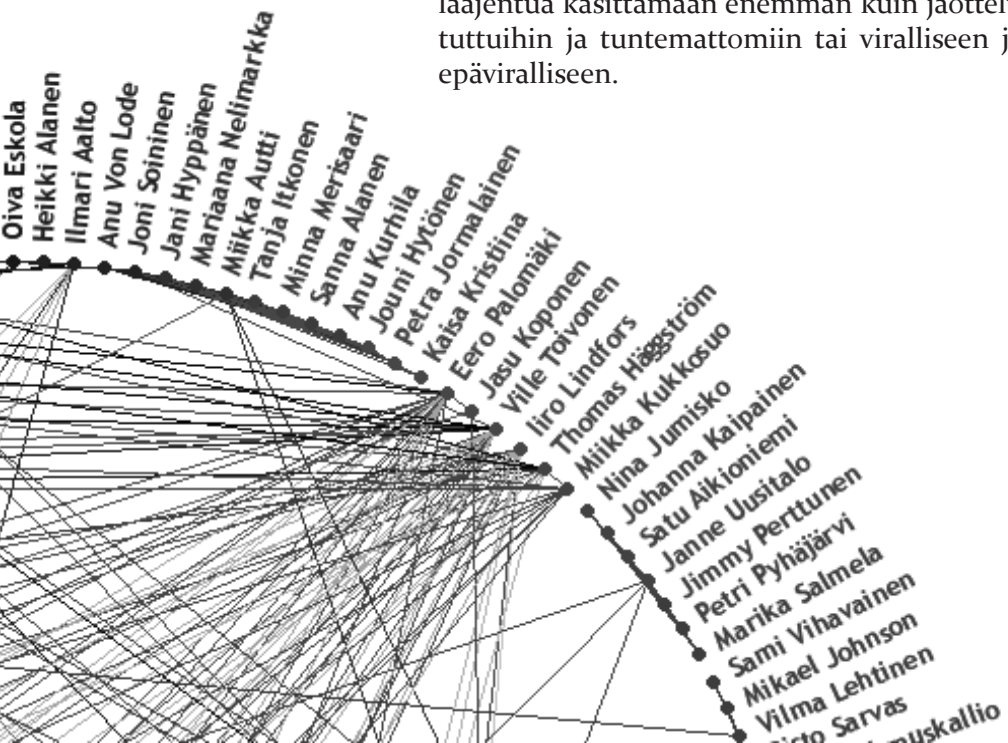
hansa” saa nähdä. Toiset avasivat profiilinsa vain tarkoin valituille ystävilleen, joille kokivat voivansa viestiä vapaammin. Tarvetta erontekoon eri ryhmien välille ei haastattelussa juuri korostettu. Osin tämä saattaa johtua siitä, ettei Facebook nykyisellään tarjoa sofistikoituneita keinoja tällaisten erojen ylläpitoon.

Kätevin keino välttää ryhmiin liittytäviltä jännitteiltä voikin olla viedä kommunikaatio kokonaan toisille foorumeille.

"Facebook lisää ihmisten tietoisuutta kaikesta, mitä ihmiset sähläävät. Yksityisyys vähenee, mutta tietoisuuden parantumisen myötä yleinen suvaitsevaisuus paranee"
-Juhani

Sosiaalisia mediapalveluja kehittäessä tulisi ottaa huomioon se, etteivät sosiaaliset verkostot koostu vain toisiinsa linkittyvistä

yksilöistä, vaan myös (ja oleellisesti) ryhmistä. Ryhmien välisiä jännitteitä ennakolta välttävää toimintaa tuskin esiintyisi, jos ryhmillä ei olisi yksilöille merkitystä. Näin ajateltaessa on ilmeistä, että käsityksen yksityisyydestä täytyy laajentua käsittämään enemmän kuin jaottelu tuttuihin ja tuntemattomiin tai viralliseen ja epäviralliseen.

Opintojen tulorajat on kierrettävissä

Hilkka Pöhönen ja Juho Ojala

Se nyt vaan on tyhmää maksaa opintotukia takaisin.

Jos koet olevasi opintojen tulorajojen muodostamassa kannustinloukussa, saatat olla kiinnostunut menetelmästä kiertää opintojen tulorajat. Sellainen on ehkä olemassa. Tässä esitetyä tapaa kiertää tulorajoja ei ole testattu, eikä Kukka tiedä, onko se edes laillinen. Joka tapauksessa menetelmä on arveluttava, eikä Kukka suosittele käyttämään sitä. On kuitenkin mahdollista, että valtio on jättänyt aukon tarkoituksellapaikkaamatta, koska aukon voidaan katsoa kannustavan yrittäjyyteen.

Oletetaan, että Teemu Teekkari opiskelee vuosittain 9 kuukautta, ja valmistuu kuudessa vuodessa. Kesäloman aikana hän on kesätöissä, ja lukukausien aikana hän tekee osa-aikaisesti töitä. Hänen tulonsa tänä aikana on ilman opintotukea vuosittain keskimäärin 20 000 euroa.

Ennen TKK:lle tuloaan Teemu perustaa Teemu Teekkari Oy:n, johon hän joutuu sijoittamaan 2500 euron alkupääoman. Hän voi kuitenkin

Kuva: Mario Drucker

“On kuitenkin mahdollista, että valtio on jättänyt aukon tarkoituksella paikkaamatta”

maksaa suuren osan tästä itselleen palkkana takaisin. Tässä toimenpiteessä hän kuitenkin menettää verojen osuuden. Käytännössä tämä vaihe maksaa vähän yli 500 euroa. Kun Teemulla on osakeyhtiö pystyssä, hän saa neuvoteltua useimpien työnantajien kanssa, että "palkka" maksetaan laskuna Teemu Teekkari Oy:lle Teemulla maksettavan ansiotulon sijaan. Teemu saattaa jopa saada helpommin töitä, koska työnantaja välttyy tässä tilanteessa muodollisen työntekijän palkkaamiseen liittyvältä byrokratialta. Työnantajalle riittää laskun maksaminen Teemun yritykselle.

Kun Teemu Teekkari Oy saa rahaa, ei se ole Teemun tuloa. Se on Teemun tuloa vain silloin, kun hän maksaa itselleen palkkaa yrityksestä. Jos siis Teemu ei tarvitse rahaa käyttöönsä, hänellä ei käytännössä ole tulorajoja. Käytännössä rahoja kuitenkin haluaa myös käyttöönsä. Rahoja saa tietysti käyttöönsä vähintään tulorajojen verran. Mutta miten saataisiin enemmän?

Teemu voi maksaa itselleen verottomia matkakorvauksia yrityksen asioihin liittyviltä matkoilta. Ne eivät ole tuloa opintotuen tulovalvonnassa. Lisäksi Teemu voi ostaa yritykselle kaikenlaisia työkaluja, kuten tietokoneen. Näistä voi koostua helposti vuodessa tuhansia euroja. Oletetaan, että niistä koostuu 2000 euroa vuodessa. Hän saa nämä arvonlisäverottomina, eli käytännössä 22 % alennuksella.

Koska yhdeksällä tukikuukaudella vuodessa vapaa tulo opintotuessa on 11 850 euroa, maksaa Teemu Teekkari Oy siis normaalina ansiotulona tämän verran Teemun tilille. Kun vielä huomioidaan 2000 euron verottomat

Teemu Teekkari

tulot, jää yritys ennen veroja 6500 euroa voitolle. Pääomatulon nykyisellä veroprosentilla 28 % voitto verojen jälkeen on 4680 euroa vuodessa. Teemu saa maksaa itselleen vuosittain verottomia osinkotuloja 9% yrityksen arvosta. Tämä 9% tekee ensimmäisenä vuonna 421 euroa ja viimeisenä vuonna 2022 euroa. Summa kasvaa sitä mukaa, kun yritykselle kertyy omaisuutta. Nämä verottomat osinkotulot eivät ole tuloa opintotuen tulovalvonassa. Yhteensä näistä kertyi 7631 euroa.

Yhteensä Teemu Teekkarilla on kuuden vuoden aikana ollut siten ylimääräisiä "tuloja" $7631 \text{ euroa} + 6 * 2000 \text{ euroa}$, mikä tekee yhteensä 19 631 euroa. Näin paljon hän siis pystyy saamaan tulo rajojen päälle tuloja samaan aikaan, kun hän nostaa opintotukea yhdeksänä kuukautena vuodessa. Lisäksi hänellä on kertynyt yritykseen rahaa vielä 20 448 euroa, jonka hän saa käyttöön päättäessään opiskelut.

Jos Teemu ei olisi tehnyt tätä puljausta, saisi hän opintotukea kolmelta kuukaudelta vuodessa. Yhdeksään kuukauteen nähden hän menettäisi 36 kuukauden tuet, eli yhteensä $36 * 499 \text{ €} = 17 \text{ 964 euroa}$. Osakeyhtiön perustamiseen liittyi noin 500 euron kustannus. Lisäksi Teemun aikaa kuluu osakeyhtiön muodollisuuksien hoitamiseen. Toisaalta Teemu saa kokemusta yrittämisestä ja hänellä

Oy

on kätevästi yritys valmiina, jos hän haluaa kokeilla jotakin liiketoimintaa.

Hyöty kasvaa sen mukana, mitä suuremmat tulot ovat.

Hyöty kasvaa sen mukana, mitä suuremmat tulot ovat. Verovapaita osinkoja voi saada (yhdestä yrityksestä) maksimissaan 90 000 euroa vuodessa, joten tuloajat voi rahakkaalla yrityksellä saada yli 100 000 euron. Tälläisten osinkojen maksamisen edellyttäisi kuitenkin Teemu Teekkari Oy:n matemaattisen arvon olevan miljoona euroa, jolloin Teemulla ei ehkä olisi tarvetta kiertää tuloajaja.

Ja lopuksi kultainen vinkki niille, joille tuloajat eivät ole ongelma, ja jotka opiskelevat hitaasti: Älä nosta viimeistä opintotukikuukautta. Asumislisää saa vaan niin pitkään, kuin opintotukikuukausia on jäljellä.

Olipa kerran vanha punkkari

On lauantai, ja Helsingissä sataa. Postitalon viertä kävelee parinkymmentä TUTA-fuksia sateenkaarihaalareissaan kohti rautatieasemaa. Vanha punkkari seuraa heidän kulkuaan katseellaan ja kallistaa päätään hämmentyneenä. Kun fuksit ovat loitonneet puheäänien ulottumattomiin, punkkari laskee kädestään pullopussin asfaltille, nostaa kätensä osoittamaan fukseja ja huutaa käheällä äänellä “vitun hipit!”

Naama tyhmässä virneessä

Markus Heimonen

**Athenen kiltakummi Markus Heimonen
toivottaa Kukan lukijoille ilmastoinnin
viilentämää kesää.**

Kesäloma on käsitteenä 95-prosenttisesti pelkkää kusetusta. Vähintään.

Välillä ei voi kuin hämmästellä itsesuggestion voimaa, kun vuodesta toiseen kykenee psyykaamaan itsensä odottamaan lähestyvän kesän ”lomaa” naama tyhmässä virneessä. Kesällä on aikaa saada ajatuksensa järjestykseen, aikaa hoitaa kaikki tekemättömät rästihommat, aikaa kuntoilla, aikaa ottaa aurinkoa, aikaa tienata pirusti rahaa, aikaa hoitaa Otaniemen ulkopuolisia muuten törkeästi laiminlyötyjä ihmissuhteita, aikaa tehdä kaikkea vänkää ja ihan ennen muuta – aikaa. Siis ihan semmoista oikeaa aikaa itselle.

Totuus on, ettei kesällä ole aikaa mihinkään.

Ajatus kesän sopivuudesta rästihommien hoitoon on illuusio. Ylipitkän työpäivän jälkeen ajatus on niin samea, että horisonttiin hiipuvaa aurinkoa tuijotellessaan ei päässä järjesty kyllä mitään primääritarpeiden tyydyttämistä korkeampaa. Jos ilma sattuu vielä olemaan yhtään keskimääräistä mukavampi (miltä tuntuu noin 99% kesäpäivistä) eivät inboxiin tai työpöydälle kertyneet nakit saati isommat maggarat paljoa vähempää voisi napestella ja paperipinot jatkavat kasvamistaan. Sitten joskus seuraavana vuodenaikana ehtii.

Ulos lenkille tai muuhun reippailuun ehtii juuri sopivan harvoin, että muistaa liikunnan olevan kivaa. Samalla ei kuitenkaan pääse eroon moraalisesta krapulasta tuskaillessaan, että voisi olla timmimmässäkin kunnossa. Auringonoton simulointi onnistuu parhaiten vaihtamalla tietokoneen näytölle sopivan kesäisen taustakuvan ja tarkastamalla ulkolämpötilan kahvipöydän hesarista. Samalla voi elätellä toiveita, että työpaikan loisteputkiin on valittu semmoinen pehmeämpi värisävy, joka sattuisi korostamaan vähäisempääkin rusketusta.

Jarahaa? RAHAA?!?!? Jumankekka tämmöisessä kommunistisessa oikeusvaltiossa N:n vuosikurssin yliopisto-opiskelijallakin on semmoiset sosiaaliedut, että systeemi vie työtätekevältä proletariaatilta vähillä palkkarahoilla ostetusta näkkileivästä margariinit päältä. Työnteon mielekkyyttä voi tosin yrittää puolustaa sillä, että onhan työpaikka semmoinen jännittävä mikrokosmos erilaisten sosiaalisten ja yhteiskunnallisten ilmiöiden havainnointiin. Omat automaattikahvit ja palaveripullat vain mukaan ja nauttimaan hassunhauskasta showsta.

Mitä Otaniemen ulkopuolisiin ystävyys-suhteisiin tulee, niin ne kyllä kannattaisi pyrkiä mahdollisuuksien mukaan lopettamaan saman tien. Paljon siistimpää kaikille kun ei tarvitsisi ensin lupailta koko lukuvuoden ajan, että kesällä sitten nähdään ja kesällä todeta,

että kaikki viikonloput onkin itseasiassa jo varattu niille samoille ihmisille kuin muukin vuosi. Säännöllisessä työssä käyvän ihmisen arki-iltojen käyttökelpoisuutta tutkittaessa voi puolestaan tehdä johtopäätöksen, että työtätekevällä väestöllä ei luultavasti ole työpaikan ulkopuolista sosiaalista elämää.

Kaikenkattavana loppupäätelmänä voidaan todeta, että opiskelun tarkoituksena on mitä ilmeisimmin päästä lomalla töihin tienamaan rahaa sellaista vapaa-aikaa varten, jota ei ole.

Mutta se 5 prosenttia kesästä on yleensä aika nastaa aikaa.

**onhan työpaika
semmoinen
jännittävä
mikrokosmos
erilaisten
sosiaalisten ja
yhteiskunnallisten
ilmiöiden
havainnointiin**

Vähän hitaita jätkiä

Eero Martela

**Jätin kevään
opintoni
roikkumaan**

Eero Martela ja sen hiihtopummikaverit on vähän hitaita jätkiä.

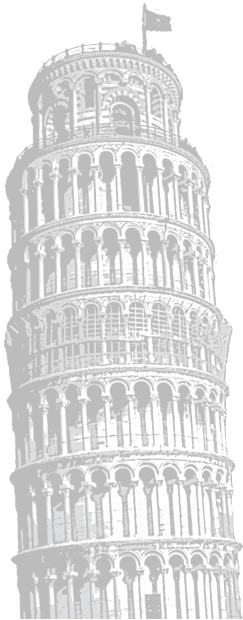
Jätin kevään opintoni roikkumaan viettämällä kuukauden elämäni parasta aikaa Alpeilla akateemisten ystäväni kanssa. Oli helvetin hauskaa, mutta yksi asia jäi vaivaamaan. Kohtasimme hiihtopummeja monesta eri maasta, mutta ainoastaan suomalaiset hiihtopummit olivat opiskelijoita.

**ainoastaan
suomalaiset
hiihtopummit
olivat
opiskelijoita**

Tutkin asiaa ja ilmeni, että suomalaiset opiskelijat valmistuivat vuonna 2003 OECD-maiden keskiarvoa 2,5 vuotta myöhemmin ja siirtyivät vanhimpina työelämään. Tämän on mahdollistanut se, että suomalaisessa yliopistojärjestelmässä ei ole ollut samanlaisia taloudellisia tai sääntöihin perustuvia pakotteita valmistua ennalta määrättyssä ajassa kuin muissa maissa.

**“ehkä tahdin
hiljentäminen
on salaisen ase
parempaan
menestykseen
(niin talous-
elämässä kuin
koulutuk-
sessakin)”**

Nopea johtopäätös on, että pitkät valmistusajat ovat kansantaloudellista tuhlaamista, joten Suomen vapaata opiskelujärjestelmää tulisi rajoittaa. Kuitenkin vertailtaessa taloudellista kilpailukykyä Suomi sijoittuu jatkuvasti kärkeen, vaikka opiskelemme pidempään ja työviikkomme on lyhyempi. Voisiko hitaus oikeastaan olla Suomen vahvuus?

Parhaiden ideoiden sanotaan usein syntyvän rentoutuessa silloin, kun mieli pääsee työstämään käsittelemiään asioita vapaasti. Suomalainen järjestelmä tarjoaa työntekijöille aikaa käsitellä asioita laadukkaasti ja opiskelijoille aikaa keskittyä muuhunkin kuin formaaliin oppimiseen. Tuon epäformaalin toiminnan kautta on noussut menestykseen Linuxin ja F-Securen kaltaisten kliseiden tapaisia pikku projekteja.

”Innovatiivisuuden” merkitystä Suomen ja yritysten menestykselle on hehkutettu vastenmielisen paljon. Ehkä kaiken tehostamisen sijaan juuri tahdin hiljentäminen on salainen ase parempaan menestykseen niin talouselämässä kuin koulutuksessakin. Vähimmillään se voisi ainakin parantaa Suomen surullisia työssävihtymistilastoja. Ehkä pidennetty hiihtolomani Alpeilla oli kansantaloudellisesti kunniakas uhraus.

Linkejä:

<http://www.ted.com/index.php/talks/view/id/73>

<http://tinyurl.com/4plnrc>

Päätoim. huom.: on vaarallista perustella hauskanpitoa sen taloudellisella kannattavuudella.

KESÄTYÖ KIIKARISSA? TIEDÄTKÖ JO MIKÄ ON SEURAAVA SIIRTOSI?

ÄLÄ MIETI YKSIN.

Tukenasi ja turvanasi on TEKNIIKAN AKATEEMISTEN LIITTO TEK.

Tarjoamme jäsenetuina:

- Oikeudellista neuvontaa
- Työsuhteeseen oikeusturva- ja vastuuvakuutuksen
- TEKreilyn urapalvelut
- Lehtiä, tutkimuksia, oppaita ja muita julkaisuja
- Mahdollisuuden työttömyyvvakuutus-kassaan (IAET-kassa)

Lisätietoja ja maksuton opiskelijajäsenyys osoitteesta:

www.tek.fi/opiskelijat

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Avoim kirje Pelastakaa lapset ry:lle

Juho Ojala

Pelastakaa lapset ry. ei vastannut Kukan sähköpostitiedusteluun, joten esitämme kysymyksemme avoimena kirjeenä Kukan tässä numerossa. Yksi kappale tätä lehteä toimitetaan myös Pelastakaa lapset ry:lle.

Kuva: 顔なし

Joidenkin tutkimusten mukaan Internetissä saatavilla oleva porno vähentää raiskauksia. Asiaa käsitellään esimerkiksi seuraavassa artikkelissa:

<http://www.slate.com/id/2152487/?nav=ais>

Voisi siis ajatella, että Internetissä saatavilla oleva lapsiporno myös vähentäisi lasten hyväksikäyttöä. Näin ollen lasten suojelemiseksi kannattaisi ehkä tuottaa nykyaikaisten realististen animaatiotekniikoiden keinoin lapsipornoa, jonka tuottamiseksi ei ole vahingoitettu lapsia (niin ällöttävää kuin se onkin). Onko Pelastakaa Lapset harkinnut tätä keinona lasten suojeluun? Asian käänköpuoli on tietysti se, että menetelmä ei ehkä toimisi, koska lapsipornon saatavuus saattaisi tehdä lasten hyväksikäytöstä hyväksyttävämpää.

Samalla logiikalla aktiivinen toiminta lapsipornon saatavuuden vähentämiseksi saattaa itse asiassa toimia itseään vastaan. Netissä pysyvät kuvat loukkaisivat kyllä kuvissa olevien lasten ihmisarvoa, mutta eikö se olisi kuitenkin pieni uhraus siitä, että lasten hyväksikäytöt vähenisivät? Tämä siis edelleen oletuksella, että lapsipornon saatavuus vähentää hyväksikäyttötapauksia.

Oletteko siis miettineet tai tutkineet asioita tältä kantilta? Tai onko teillä jotain tutkimustietoa, joka kumoaa tuon lähtöoletuksen?

Kuva: Tanya Petrova

Innovaatioyliopisto gone wrong

Elli Pyykkö

Elli Pyykko kävi arvioimassa norjalaista versiota innovaatioyliopistosta.

Varoitus: Tämä juttu on liioittel-eva, subjektiivinen ja kärjistetty, eikä varmasti anna lähellekään todellista kuvaa NTNU:sta. Sikäläisistä tutkinto-ohjelmista, opettajista ja kurseista löytyy paljon positiivisia poikkeuksia. Ja paikallinen ylioppilaskunta on ihan huippu. Niillä on omat hiihtomajat ja kaikki. TJEU.

Ennen ensimmäistä vierailuani Trondheimiin ainoa kuvani Norjalaisen sivilingenjör (DI)-koulutuksen mekasta oli kuva suomalaisista koneteekkareista soutamassa omatekoisella lautalla paikallisen joen yli. Jälkikäteen ajateltuna jo tuon olisi pitänyt saada hälytyskellot soimaan päässä. Olin myös kuullut, että NTNU (Norwegian University of Natural Sciences and Technology) on varsin arvostettu oppilaitos pohjoismaisessa mittakaavassa ja että he kouluttavat n. 85 % kaikista norjalaisista diplomi-insinööreistä. Olinkin siis innokas lähtemään paikalle ottamaan asioista selvää, kun minut valittiin opiskelijajäseneksi kansainväliseen arviointiryhmään, joka arvioi NTNU:n diplomi-insinööriohjelmat tämän kevään aikana.

Ensimmäisen tutustumisvierailun aikana helmikuussa meille tarjoiltiin infoähky yliopiston erinomaisuudesta. Norjan parhaat

**paikallinen yli-
oppilaskunta on
ihan huippu.
Niillä on omat
hiihtomajat ja
kaikki.**

**“mutta ei
täällä suostut-
taisi kutsumaan
insinööreiksi
tuollaisen koulu-
tuksen saaneita
ihmisiä.”**

opiskelijat, erinomaiset yhteydet teollisuuteen, huippututkimus ja arvostettu tutkinto hyppelivät esiin powerpointeista. Kuitenkin tiiliskiven kokoinen maisteriohjelmien omista itsearviointiraporteista koostettu eepos alkoi paljastaa hieman toisenlaisen pohjavireen. Kävin myös illalliskeskustelua paikallisen vararehtorin kanssa, jolle kerroin informaatioverkostojen tutkinto-ohjelmasta. ”Aivan mahtavan kuuloista”, hän (kielitieteilijä) sanoi ja jatkoi pettyneen kuuloisena, ”mutta ei täällä suostuttaisi kutsumaan insinööreiksi tuollaisen koulutuksen saaneita ihmisiä.”

NTNU on itse asiassa esimerkki norjalaisesta innovaatioyliopistototeutuksesta. 1990-luvun puolivälissä yhdistettiin Trondheimissa NTH (Norske Tekniska Högskolan) paikallisen taidekoulun, opettajankoulutuslaitoksen ja tiedeyliopiston kanssa NTNU:ksi. Tuloksena

olevan mammutin nimessä näkyvät vain tekniikka ja luonnontieteet. Tulevat sivilingenjöröt eivät pääse hyödyntämään muiden tiedekuntien kurssitarjontaa kuin parin hassun valinnaisen kurssin verran, eikä poikkitieteellisiä tutkinto-ohjelmia käytännössä ole. Monet opettajat haikailivat vanhoja kunnon NTH:n aikoja, kun ei vielä joutunut tekemään yhteistyötä humanistipellejen kanssa. Innovaatioyliopisto gone wrong?

Varsinaisen arviointiviikon aikana

Monet opettajat haikailivat vanhoja kunnan NTH:n aikoja, kun ei vielä joutunut tekemään yhteistyötä humanistipellejen kanssa.

huhtikuussa kävimme tutustumassa kaikkiin tiedekuntiin, jotka tarjoavat opetusta tuleville sivilingenjöreille. Haastattelimme johtoa, opettajia, perus- ja jatko-opiskelijoita, ja todellinen kuva alkoi muodostua. Esimerkki rakennus- ja meritekniikan opettajien haastattelusta: ”Minkälaisia erilaisia opetusmenetelmiä te käytätte?” ”Noo, meillä on powerpointeja ja sitten liitutaulu.” Excuse me? Opiskelijat olivat kuitenkin kauhean tyytyväisiä tähän. Onhan paljon helpompaa vain istuskella luentosalissa ja absorboida tietoa, kuin tehdä projekteja tai opiskella ongelmalähtöisesti. Projekteja ja harkkatöitäkin toki on, mutta opettajia ei erityisesti kannusteta käyttämään uusia opetusmenetelmiä. Opetuksen laadunseuranta on olematonta, sillä kurssipalautteen kerääminen on opiskelijoiden vastuulla.

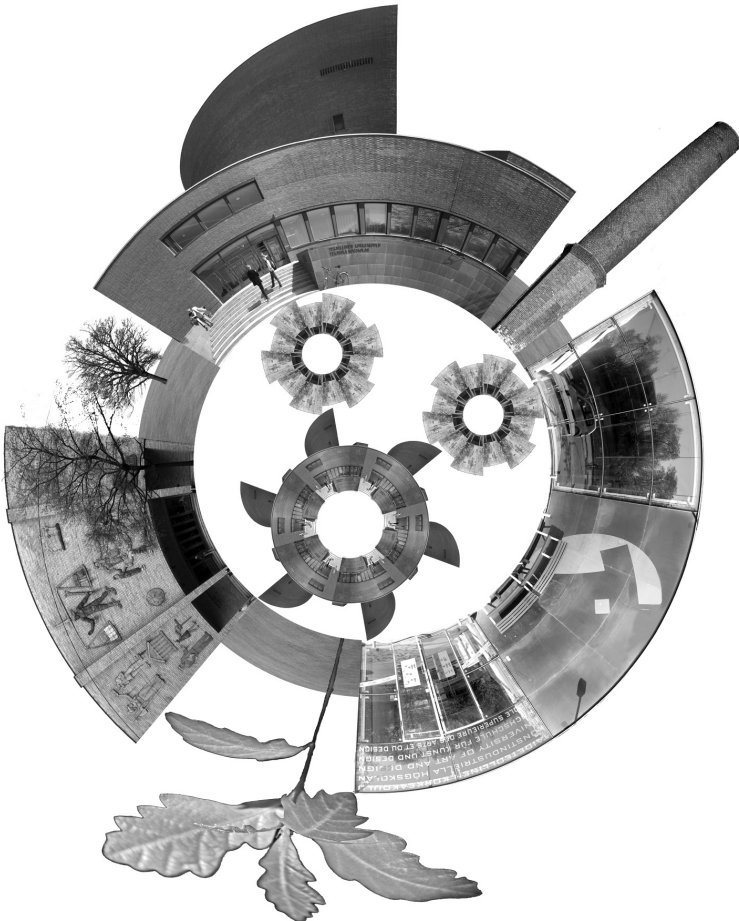
Kaikenkaikkiaan jäi kuva, että NTNU:n insinööritiedekunnat eivät ole yliopisto vaan koulu. Opiskelijoita pidellään kädestä kiinni ja kohdellaan opetettavina lapsina eikä opiskelevina aikuisina. Tutkinto-ohjelmat ja lukujärjestykset suunnitellaan joka vuodelle ja

”Noo, meillä on powerpointeja ja sitten liitutaulu.”

NTNU:n insinööritiedekunnat eivät ole yliopisto vaan koulu.

**tuloksena on
itsenäiseen
ajatteluun ja
kyseenalaista-
miseen heikosti
kykeneviä perus-
insinöörejä**

tarjotaan valmiiksi pureskeltuna – samoin kuin tieto luennoilla. Tenttisäännöt ovat niin tiukoja, että opiskelijan on pakko pysytellä mukana viiden vuoden rytmissä. Lämpimenoaika onkin optimoitu, mutta tuloksena on itsenäiseen ajatteluun ja kyseenalaistamiseen heikosti kykeneviä perusinsinöörejä: hyviä matikassa mutta kapea-alaisia. Yhtä lausetta toistettiin kansainvälisessä ryhmässämme eniten koko viikon aikana: ”They are so conservative!” Toivottavasti tuleva suomalainen innovaatioyliopisto ottaa opiksi. Ainakin TKK:ssa on vielä paljon parannettavaa.

Haluun mun aivot takaisin

Juho Ojala

Päätoimittaja ei tiedä, kontrolloiko hän Kukan sisältöä

Mikä on lähiaikoina pisin yhtämittainen ajanjakso, jolloin olit hereillä, etkä ollut missään sosiaalisessa kontaktissa kehenkään? Netin ja kännyköiden takia yli muutaman tunnin on jo vaikea päästä. Nekin muutamat tunnit voivat puhelun merkeissä katketa yllättäen milloin vaan. Tavallisesti emme siis koskaan voi olla varmoja, että emme tule puhumaan kellekään esimerkiksi seuraavaan kuuteen tuntiin.

Elämme sosiaalista elämää.

Hienoa, elämme siis sosiaalista elämää. Tautotomassa sosiaalisuudessa on vain se ongelma, että koen sen vievän omat aivoni pois omasta käytöstäni. Sillä tarkoitan sitä, että en itse pysty päättämään, mitä ne milloinkin tekevät. Kun kaveri lähestyy minua ja alkaa puhua jostakin, alkavat aivoni ilman päätöstäni automaattisesti miettiä sitä, mistä kaveri puhui.

Aivojen oleminen poissa omasta käytöstä ei kuitenkaan rajoitu tähän. Emmehän pysty muutenkaan kontrolloimaan aukottomasti ajatteluamme. Voimme välillä yrittää "päättää" miettiä vaikkapa TOJ:n harjoitustehtävää, mutta ajatukset lentävät pian muualle. Tämä ei toki ole mitään uutta kellekään. Monet hyväksyvät asian sillä logiikalla, että ajattelun kontrolloimaton määräytyminen on refleksien

**on haitallista,
jos ajattelun
ohjaaminen
lipuu kokonaan
pois omista
käsistä**

Montaa asiaa on nykyisin “turha mieltä”, koska ne voi tarkistaa Wikipediasta

kaltainen luonnollinen, itselleen hyödyllinen asia.

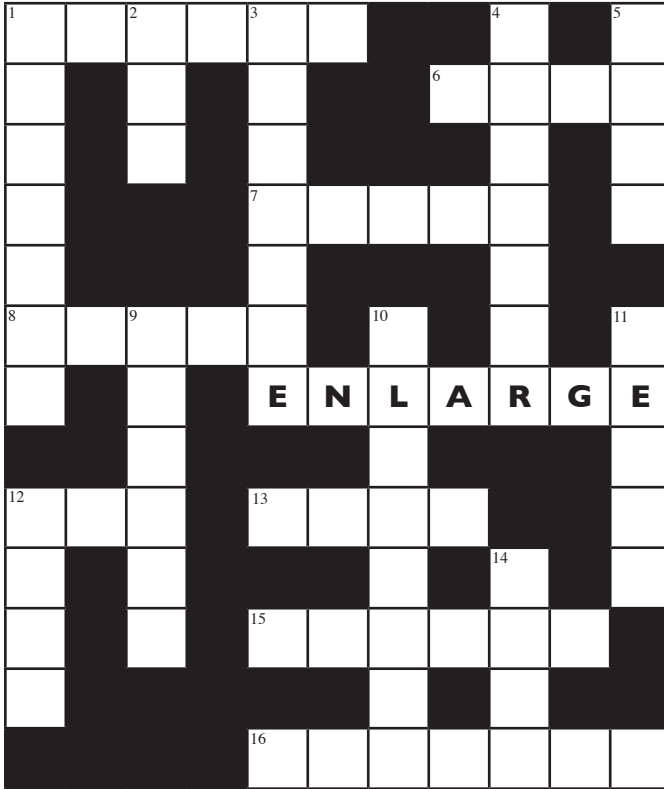
Refleksit ovat kuitenkin hyödyllisiä vain jossain määrin. Ei ihminen voi toimia pelkillä refleksillä. Vastaavasti on haitallista, jos ajattelun ohjaaminen lipuu kokonaan omista käsistä pois. Tekniikan mahdollistaman jatkuvan sosiaalisuuden ohella on muita asioita, joita voisi pitää syinä ajattelun ohjaamisen lipumi seenliiallisesti omista käsistä. Montaa asiaa on nykyisin "turha mieltä", koska ne voi tarkistaa Wikipediasta (tämänkin kirjoituksen pointti lienee paremmin ja syvällisemmin esitetty Anthony de Mellon kirjassa "Havahduttaminen"). Pääsemme harvoin omaan keskittyneeseen ajatteluun asti, koska ennen sitä meidän kannattaa lukea sivutolkulla helposti saatavilla olevaa taustamateriaalia aiheesta. Keskittymiskyvyn heikentyessä ajattelun ja oman itsemme kontrollointi lipuu taas pikkuisen pahemmin käsistämme.

Joku voisi ajatella kaiken olevan keskittymiskyvyn suhteen riittävän hyvin, koska tekee vaativaa duunia ja pystyy ratkaisemaan monimutkaisia ihmissuhdeongelmia. Jos ajattelu ei kuitenkaan ole omissa käsissä, ei ole mitään taetta siitä, että ratkaisee niitä oikeita ongelmia.

Huomasin juuri raapivani päätäni. En päättänyt siitä ja jos olisin miettinyt asiaa, en olisi raapinut. Tekisin varmasti monia asioita toisella tavalla, jos saisin aivoni taas omaan käyttööni. Olen myös valmis tekemään töitä sen eteen. Aloitin jo keskittymällä päivittäin hampaiden harjaukseen ja selaamalla nettiä vain muutamalla (!) tabilla.

Ristikko

Pekka Pulli

Pysty

- 1 _____ your bigger hardware
- 2 Make her ___ with joy
- 3 Your bazooka will _____ her
- 4 _____-challenged guys you are welcome
- 5 More _____ is what you need
- 9 _____ 1,41 per pill
- 10 _____ your pleasure maker
- 11 _____ theft panic hits city
- 12 _____ your lady away with the largest dick she has seen in her life
- 14 Make your love _____ count today

Vaaka

- 1 Women measure love in _____
- 6 Get armed for a new _____ battle
- 7 See her swallow _____ of cum
- 8 Feel _____ for your new gigantic dick
- 12 _____ penis is a big advantage
- 13 Give her the biggest _____
- 15 Get your main love _____ bigger
- 16 Her boobs _____ with excitement